

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията ГЕОРГИ АНГЕЛОВ

по конституционно дело № 18/21 г.

Решението според мен е недопустимо.

1. Своята допустимост то основава на решение № 3/20 г. на Конституционния съд за обратното действие на решенията му за обявяване за противоконституционни на ненормативни актове, какъвто несъмнено е указът в оспорената си част.

Въпросът обаче не е за действието на решението, разрешен с тълкуването, а за възможността да се стигне до решение.

2. Предмет на конституционен контрол са само действащи правни актове, казва Конституционният съд в мотивите си към решение № 3/20 г. Действащи са тези правни актове, които пораждат правни последици към момента на приключване на производството по контрол.

Казаното не е *obiter*, то е самата същност на конституционното правораздаване. Неговата цел е да възстанови правомерността като отстрани правните последици от противоконституционния акт към момента, в който такива все още настъпват, т. е. към момента на постановяване на решението. Продължаващото действие на акта е необходима процесуална предпоставка за оспорването. Заличаването *ex tunc* на вече настъпилите правни последици при ненормативните актове е резултат от самото решение, затова не може да е условие за него.

Конституционният контрол е насочен към настоящето, не към миналото. Той е към това, което е, не към това, което е било, но вече не е. Иначе би трябвало да си представим безкрайна поредица от допустими конституционни оспорвания на актове, които са престанали да действат.

3. Към момента на постановяване на настоящото решение оспорената част от президентския указ вече не поражда своята единствена правна последица -

инвеститурата, защото тя е прекратена с назначаването на ново служебно правителство. След прекратяването оспореният акт вече не е действащ. Поради това оспорването и постановеното по него решение са недопустими.

Делото следваше да бъде прекратено.

СЪДИЯ:

/Г. АНГЕЛОВ/